

Naděje

- ÚVODEM -

Jeden z velkých učitelů a znalců přírody RUDIARD KIPLING ve své "Kniize džunglí" říká: "JSME JEDNÉ KRVĚ, TY I JÁ!" Tato myšlenka prochází celou Knihou džunglí a zaujala i mne. Chtěl bych ji představit a připomenout všem kamarádům a nejen těm, chtěl bych ji, což ale není v mých silách, připomenout lidem všech zemí světa. Starým i mladým, vzít je za ruce a jít s nimi po světě a otevřít jim oči.

"JSME JEDNÉ KRVĚ, TY I JÁ!" znělo by nad pomyslnými čarami, jež rozdělují svět na tyhle a tamty a všichni by se radovali se v emi.

Vím, je to utopie. A tak se vrátím zase do reálu a myšlenky ta velké a nadcháňné směstnám do malé krabičky a budu mluvit jen k Vám, ke kamarádům přírody, k těm, kteří sobotu co sobotu oblékají staré jeansy a s nevyslovitelným pocitem zavírají za sebou dveře, aby ty starosti všedního dne, fráze a konvence zůstaly doma. Budu mluvit jen k těm, pro které je víc den, noc, kytara a kamarád, než sváteční husa a taneční čaje, k těm, co se dovedou bavit až do svítání bez profesionálních herců, prostě k trampům.

Je toho mnoho, co bych chtěl říci, ale to nejdůležitější co se děje zevnitř těla, ze srdce a tryská jak žhavá láva běsnící sopky, je láska. Láska ke kamarádovi, kterou projevujeme stiskem ruky, láska k přírodě, v níž se touláme a zbožňujeme její proměny.

Mnozí se dívají pozorně svýma očima a pomalu pronikají do tajů té krásné matky přírody. Začínají jí rozumět a večer, když vše už spí, malý ohýnek dohořívá, se zavřenýma očima se s ní dovedou bavit a ona jim odpovídá. To šumění korun stromů vypráví báje o zrození světa, vítr tiše šeptá balady o prevelikých mořích a zpozdilý mravenec, pospíchající do svého mraveniště, jen tak ve spěchu prohodí pár slov o tom malém světě, který unikne pozornosti téměř každému. V tu chvíli by člověk nejraději vstal, opatrně vzbudil celý svět a šeptal by každému:

"Kamaráde poslouvej, poslouvej to velebné ticho, slyšíš vlastní srdce? Stůj s hlavou skloněnou před ní, před tou jedinou, jež se vždy zachová čestně a rovně. Chceš ji ovládnout? To se Ti nikdy nepovede! Přemýšlej, každý zásah do ní, aby ses měl lépe, děláš jen proti sobě, proti nám, proti svým dětem."

A v takovou chvíli by se někteří chytli za hlavu, zacpávali si uši, protože to ticho by příliš řvalo a drásalo bubínky. A přece:

"JSME JEDNÉ KRVĚ, TY I JÁ ...!"

-J.WGA-

- JEVGNTOWN -

Po letech trampování "jen tak" každý za svou osadu nebo jako samotář, kdy se stále častěji ozývalo jméno JEVGNTOWN, toto jméno dostalo konkrétní podobu. Ne, že by jí předtím nemělo, ale hranice konkrétnosti tonuly tak nějak v mlze. A právě před několika dny tyto hranice dostaly formu. Teď možná někoho napadne: "Trampové a chtějí se organizovat?" Nikoliv, žádná organizace, pouze kamarádství, které má jedno jméno a toto jméno jsou všichni povinni, ovšem na základě dobrovolnosti, ctít a reprezentovat. Další otázka: "Jde to dohromady, povinnost a dobrovolnost?" Ano, všichni, kdož přijali JEVGNTOWN jako camp, jež nás všechny spojuje, učinili tak na vlastní úsudek a dobrovolně, tím se také dobrovolně kladně vyjádřili k dodržování nepsaných zákonů.

Budeme se snažit ne jednotlivě, ale všichni dohromady být trampy jak se sluší a patří. Tak trochu podle J. LONDONA, podle E.T. SETONA, něco podle zakladatele skautingu sira BADENA POWELA a našeho zakladatele junáka A. SVOJSÍKA. Učit se od KIPLINGA, F.A. ELSTNERA a mnoha dalších, kteří více či méně opěvovali přírodu, život v ní, zvěř a nebo i lidi, ať to jsou zlatokopové, lesníci, kowbojové, lovci kožšin nebo objevitelé nových končin či horolezci.

-JEWGA-

• BEZ ŽVASTU •

Mezi špatné i dobré vlastnosti člověka patří i "potřeba". A právě ta nás přivedla na tento nápad. Založit občasník. Založit "NÁŠ" občasník. Náš, trampů. Občasník bez závanu profesionalismu, ale upřímný, pravdivý a hlavně se současnou tematikou. Pro ty, kteří se potřebují vykřičet, vyřvat či vysmát ve svých výtvorech. Pro ty, kteří nekoukají na nějakou tu slovesnou chybičku, ale na cenost jádra. Pro ty, co se neodvažují psát do profesionálních časopisů a i pro ty, co mají nové nápady, rady nebo problémy.

Nechceme si udržovat jednoho či dva dobré povídkáře nebo básníky a ostatní hazet do koše. Chceme dát naději všem i těm méně zkušeným. Vždyť žádný učený z nebe nespadl. Nechceme, aby příspěvky byly dokonalé, originální. Chceme naopak uveřejňovat i slabší práce a na nich si ukazovat chyby, abychom se jich mohli přistě vyvarovat.

A tak Vy, co máte trochu co říci tomu našemu světu: pište, volejte, řvěte, bijte a nebo plakejte či smějte se. Já vím, že toho je mnoho, co není mezi námi jasného. Je toho mnoho, o čem by se dalo hovořit. Ale my nechceme jen hovořit, chceme i uskutečňovat. Ne jenom zoufat nad problémy, ale taky vymyslet řešení a napravovat.

Věříme, že s námi budete spolupracovat, aby se náš občasník mohl držet a nezenikl nebo neupadal.

Těšíme se na Vaše výtvary a přejeme si, aby náš časopis "NADĚJE" byl doopravdy nadějí všem, kteří se nebojí vzít tužku a podělit se s námi o své "JÁ" a aby byl zároveň naším přítelem a dobrým kamarádem.

-Sl-

• O NÁS •

- § JEVGNTOWN je spolek 5 osad. KAČEŘI, BLACK STAR, NEVINÁTKA, VETŘELCI a nejmladší osadou je ROY.
- § 10.3.1974 byly v JEVGNTOWNU nové volby sheriffa. Na místo bývalého sher. JEWGY byl zvolen kamarád KENNY.
- § Spoj. osad. JEV. /SOJ/ mají svojí klubovnu ve starém Mostě. Sleziny se konají každou středu o 18. hodině počínaje.
- § Příspěvky do "NADĚJE" posílejte na adresu kamaráda Slima: Jiří OLT, M.Švabinského 268/67, Most PSČ 434 01
- § Příspěvky mohou být různé, ale nové, nikde ještě neuveřejňované. Od povídek, přes básně, písně, hry, vtipy a poučení. U písniček bych chtěl připomenout, že musí být psány i notově.

Od povídek, přes básně, písně, hry, vtipy a poučení. U písniček bych chtěl připomenout, že musí být psány i notově.

§ V "NADĚJI" bude vycházet pouze jedna pravidelná rubrika: "BEZ ŽVÁSTU". Přáli bychom si v této rubrice uvést některé současné problémy trampingu. Ale nejen o nich hovořit, ztěžovat si či naříkat, ale pokusit se i o řešení. Věřím, že budeme podporováni a že i Vy nám pomůžete.

§ Kamarádi, náš časopis nemůžeme vydávat ve velkém množství, ale přitom bychom byli rádi, kdyby si jej mohlo větší množství trampů přečíst. Proto neskladujte "NADĚJI" v šuplíkách, ale půjčujte ji i jiným kamarádům. Vždyť možná ten, kterému ji půjčíte má doma nějakou tu povídku či básně a neví co s ní.

-Sl-

• NECKY SHOW •

Ano, je tu květen a než se párkrát oholíme, už abychom se na to chystali. Ptáte se na co? Na "SHOW TRADIČNÍ NECKYÁDY". Ano i letos vyrazí na svých plavidlech tlupy pirátů, námořníků a dobrodruhů na svojí dlouhou pouť po divoké řece OHARCE. Znovu divé vlny s větrem budou bojovat s otrlímy hochy a s jejich válečnými plavidly "THE NECKY". Mnoho mužů padne při tomto boji do rozbouřené řeky a s vodou po kotníky bude rozvíjet své výkony.

Znovu se roznese nad malebným tokem OHARKY, protékající městem "KARL CITY" ta velebná vůně sušících se ponožek, pumpek a jiných tajemných věcí. Znovu na campu HUBERTUS to bude vypadat jak v sušárně. Připravujte svá plavidla. Věříme, že letos bude boj obtížnější. Vyvíjí se technika a potom už jsou tady i zkušenosti z minulých ročníků.

Zaráží mě pouze jedno. Kde nechali svou hrđost, statečnost a bojovnost naše show? Že by se nenašla žádná "Viktorka", která by se odvážila do rozbouřených vln? A tak odložte na chvíli válečky, vařečky a koštata, chytněte necky a vyrazte s námi na show. Alespon uvidíte a samy si ověříte, že necky nejsou jen na praní, ale že je to i výborné plavidlo, které vyvíjející se moderní dobou bylo tak trochu předěláno na jiné účely.

A tak volám Vám všem námořnické

Ahou!!!

a těším se až si ho společně zařveme i na letošním 4. ročníku NECKYÁDY.

